

Kattens *adfærd*

Nogle dyrearter fødes næsten "færdige". De kan bevæge sig omkring og tage føde til sig kort tid efter fødslen. De har mest brug for deres mor til beskyttelse mod farer. Andre fødes totalt hjælpeløse. Fysisk er de uudviklede, og mange af deres sanser er ikke færdigudviklede, derfor skal de lære mange ting for at kunne klare sig selv. Katten hører til blandt de sidste. I denne pjece kan du læse om kattens adfærd, herunder den tidlige adfærdsmæssige udvikling, og hvad man kan gøre ved eventuelle adfærdsproblemer.

Tidlig adfærdsmæssig udvikling

Som katteejer er det vigtigt at have kendskab til, hvordan dine kattekillinger udvikler sig, så du kan sørge for, at killingerne får mulighed for at udvikle sig normalt – både fysisk og psykisk. Nedenfor er en gennemgang af killingers udvikling i de første 12 uger efter fødslen.

0-3 uger: I denne periode er killingerne totalt afhængige af deres mor. Killingerne sover og dier det meste af tiden. De kan ikke kontrollere deres kropstemperatur og har derfor brug for hinanden og deres mor for at holde sig varme. Moderen forlader kun killingerne, når hun er absolut nødt til det.

Killingerne kan ikke selv komme af med urin og afføring. Deres mor skal stimulere dem til dette ved at slikke dem på bugen og omkring kønsdelene.

Normalt vil killingers øjne åbnes, når de er 7-10 dage gamle, men det kan variere meget – både mellem de

enkelte kuld og mellem killingerne inden for et kuld. I starten er killingerne dog ikke i stand til at skelne omgivelserne klart og orientere sig ved hjælp af synet.

Efter fødslen bevæger killingerne sig fremad ved hjælp af forbenene, idet de trækker bagbenene efter sig. Men i løbet af de første to uger udvikles evnen til også at bruge bagbenene. I den sidste del af perioden begynder killingerne så småt at kravle rundt og lege med hinanden.

4-5 uger: Killingernes lugtesans er nu fuldt udviklet. De kan soignere sig, og deres leg bliver voldsommere. Desuden kan de begynde at spise opblødt tørkost. Moderen kan finde på at lægge sig lidt væk fra killingerne og kalde på dem. I løbet af perioden udvikles killingerne evne til at skelne genstande fra hinanden og orientere sig. For at denne evne skal udvikles normalt, er det meget vigtigt, at killingerne får mange forskel-

lige synsindtryk, ved at deres omgivende miljø er så stimulerende som muligt.

6-7 uger: Killingerne "slås" med hinanden i leg, og de kravler rundt på og undersøger de nærmeste omgivelser. Tørkost kan serveres for dem – uden det er opblødt.

8 uger: Killingerne skal begynde at lære at jage. Moderen bringer døde eller halvdøde mus med hjem og viser, hvad de skal gøre ved dem. Moderen er aldrig væk fra killingerne i over en time. Og killingerne dier, når hun kommer hjem eller kalder på dem. Moderen kan af og til gå væk fra killingerne for at få fred, men hun skrider ind, når killingernes leg med hinanden bliver for voldsom.

9-10 uger: Moderen bringer nu levende mus med hjem til killingerne. Hun viser, hvordan de skal slå musene ihjel og lader dem så selv prøve. Killingerne dier stadig 4-5 gange om dagen. De bruger megen tid på at lege med moderen, som dog begynder at afvise dem af og til.

10-12 uger: Moderen slipper levende mus løs foran killingerne, så de selv skal fange dem. Hun griber kun ind, hvis musen er ved at undslippe. Killingerne dier stadig ca. to gange dagligt. Dette sker dog mindre og mindre på moderens initiativ, men killingerne får lov, hvis de insisterer, og der er tilfælde, hvor killinger dier så sent som i 16-ugers-alderen. Moderen tager længere og længere ture væk fra killingerne, og hun lægger sig sjældent hos dem.

Kattekillinger er således meget afhængige af deres mor i lang tid. Det hænger nok bl.a. sammen med, at katte skal have lært at klare sig selv, når de skal væk hjemmefra og etablere deres eget territorium (se Dyrenes Beskyttelses pjece: Kønsmodning og neutralisering af katte). Katte er territoriale af natur. Dette betyder, at de ikke vil indordne sig under en leder.

Socialisering

Hos katte findes en særlig følsom periode, hvor killingen skal præges og socialiseres til individer af egen art, til mennesker og evt. husstandens øvrige dyr. Dette er en forudsætning for, at killingen kan acceptere andre katte, dyr samt mennesker som nogle, den kan omgås og knytte sig til senere i livet. Socialiseringsperioden varer fra uge 3 til uge 12 efter fødslen. Selve prægningen finder fortrinsvis sted i den første del af socialiseringsperioden – dvs. før uge 7. Men killingerne skal lære at generalisere denne prægning, så de ikke kun knytter sig til enkeltindivider, som de har haft kontakt med, men generelt vil acceptere mennesker og andre katte.

I forbindelse med mennesker skal killingerne derfor – både under og efter den egentlige prægning – have regelmæssig kontakt med personer af begge køn samt børn såvel som voksne.

Ved kontakten med deres moder og kuld-søskende får killingerne erfaring med, hvordan de skal omgås andre individer, hvilket har stor betydning for deres videre udvikling.

En kat, der er vokset op i et kuld med 1-2 killinger, vil senere i livet få sværere ved at acceptere andre katte, som familien anskaffer, end en kat, som er vokset op i kuld med tre killinger eller flere.

Killinger, som har mistet deres mor

Det kan ikke anbefales, at man selv forsøger af opfostre killinger, som har mistet deres mor. Det er svært og tidskrævende at holde liv i små killinger.

Killingerne skal have speciel moder-mælkserstatning til killinger. De skal som helt små fodres hver 3-4. time døgnet rundt og senere 5-6 gange om dagen, og de skal stimuleres til at afgive urin og afføring, indtil de kan klare det ved egen hjælp. Desuden er der, som beskrevet ovenfor, stor risiko for, at killingerne vil udvikle adfærdsproblemer, da man ikke kan erstatte moderens betydning for killingerens normale adfærds-mæssige udvikling.

I stedet bør man forsøge at finde en fostermor til killingerne – dvs. en hunkat, som selv har nogle få killinger.

Katte knytter sig til deres tilholdssted

Katte er territoriale og vil knytte sig til det sted, hvor de holder til. Når man anskaffer sig en kat eller skifter bopæl, skal katten derfor have lejlighed til at knytte sig til stedet, før den får lov til at løbe frit ud og ind. Det er individuelt, hvor lang tid der vil gå. Men normalt anbefales, at der går tre uger. Hvis du har en have, kan du gå rundt i haven med katten i sele, så den lærer omgivelserne at kende. Du skal være opmærksom på, at en lille killing ikke er gammel nok til selv at finde hjem igen, hvis den forvilder sig væk. Derfor skal du altid være sammen med killingen, når den er ude for at få erfaring med omverdenen.

Der er meget, du kan gøre for at give din kat et godt liv. Det til trods kan katte alligevel udvikle adfærdsproblemer. Nedenfor kan du læse om nogle af de mest almindelige adfærdsproblemer, og hvordan du kan forsøge at afhjælpe dem.

Det siger loven

Jf. bekendtgørelse om overdragelse af kattekillinger skal kattekillinger være 12 uger, før de må sælges eller overdrages til andre.

Adfærdsproblemer *hos katte*

Urenlighed

Ved urenlighed forstås, at katten tisser eller besørger indendørs – uden for kattebakken.

Katte vil undgå at besørge de steder, hvor de normalt opholder sig. Desuden har de behov for at dække deres efterladenskaber til, når de har besørget. Derfor skal killingen fra starten præsenteres for en bakke med egnet kattegrus.

Det er vigtigt, at kattebakken står et uforstyrret sted. Bakken skal også holdes ren, dvs. at efterladenskaber skal fjernes løbende og nyt grus tilføres. Med jævne mellemrum skal al gruset dog skiftes og bakken vaskes. Ellers finder katten andre steder at besørge. Hvis du har flere katte, bør du også have flere kattebakker.

Der findes mange typer kattegrus på markedet, og ikke alle er lige attraktive for katte. Du bør derfor forhøre dig hos andre katteejere mht. deres erfaringer med de forskellige typer. Prøv dig også lidt frem for at se, hvilken type netop din

kat foretrækker. Mange katte kan bedst lide finkornet grus. Undgå parfumeret kattegrus.

Du skal desuden være opmærksom på, at nogle katte foretrækker en åben kattebakke, mens andre foretrækker en lukket.

Urenlighed kan i mange tilfælde spores tilbage til, at killingen er taget for tidligt fra sin mor og søskende. Men urenlighed kan også skyldes sygdom i urinvejene eller mave-tarm-systemet. Derfor bør katten altid undersøges hos dyrlægen, hvis den begynder at blive urenlig.

Markeringsadfærd

Katte er territoriale dyr, som på forskellig måde signalerer deres tilstedeværelse til andre katte – bl.a. gennem urinmarkering (strinten) og afsættelse af skræbemærker med klørne. Ved at gnide hovedet mod forskellige objekter fra kinden op til øret afsætter katten desuden et sekret, som indeholder nogle særlige stoffer kaldet feromoner.

Disse feromoner indeholder information til andre katte i området. Desuden synes de at have betydning for kattens egen orientering inden for dens territorium.

Katten undgår at urinmarkere i områder, hvor den har afsat ansigtsferomon.

Når en kat strinter, kan det enten skyldes, 1) at den forsøger at tiltrække katte af det modsatte køn, eller 2) at den vil markere sit territorium eller bliver usikker – f.eks. fordi der er en ny lugt, en fremmed kat eller en ny hund i området.

En kat kan tisse på to måder – enten ved at sidde ned og tømme blæren eller ved at strinte. Hvis katten har tørt blæren, efterlader den sig en "rund sø" af urin, fordi den sad ned og tissede. Når en kat strinter, står den op, så urinen sendes bagud. Her vil urinsøen være aflang og langstrakt eller løbe ned ad væggen.

Det er naturligt, at både han- og hunkatte kan finde på at strinte. Problemet optræder dog hyppigst hos hankatte. Løsningen på problemet er ikke opdragelse. Hvis katten strinter for at tiltrække det modsatte køn, kan problemet afhjælpes ved neutralisering. I de tilfælde, hvor katten strinter af usikkerhed eller for at markere sit territorium, kan problemet kontrolleres ved hjælp af produkter, der efterligner de specielle feromoner, som katten selv bruger for at afmærke sit territorium.

F.eks. Feliway, som ofte også med held kan anvendes til at forhindre, at katten besøger indendørs. Spørg evt. hos dyrlægen.

Tænk desuden efter, hvornår problemet startede, og om der skete noget særligt på dette tidspunkt. Og læg mærke til, om katten strinter på bestemte tidspunkter. Det kan give en idé om årsagen til kattens strinten, så du kan prøve at løse problemet. Disse oplysninger er også nyttige, hvis du må søge hjælp hos en dyrlæge eller adfærdsterapeut.

Urinmarkering ved flytning: Når katten kommer til et nyt sted – f.eks. et nyt hjem eller et feriested – kan det udløse urinmarkering. For at forhindre dette kan du behandle alle iøjnefaldende genstande med f.eks. Feliway én gang dagligt.

Urinmarkering ved seksuel ophidselse: Når en hunkat kommer i løbetid, vil hankatte i nærheden reagere ved at kalde samt urinmarkere. I de tilfælde, hvor en hankat urinmarkerer, fordi der er en hunkat i løbetid i nærheden, er det ikke nødvendigt at påføre Feliway på alle genstande, som kunne være interessante for katten. Normalt vil det være tilstrækkeligt kun at påføre Feliway på de steder, hvor katten allerede har markeret, hvilket ofte er i nærheden af døre og vinduer.

Hvæsning af kløer

Det er naturlig adfærd for katte at kradse på genstande med kløerne. Ud over kradsemærkerne afsætter katten duftspor fra nogle duftkirtler, som sidder på kattens trædepuder. Katten kradser bl.a. for at markere sit territorium.

Det er derfor vigtigt for kattens velvære, at den har et attraktivt kradsebræt. Dette vil desuden mindske risikoen for, at katten kradser på hjemmets møbler. Du kan enten købe et færdigt kradsebræt eller lave et selv.

Kradsebrættet kan fremstilles af et stort stykke træ, som både kan ligge vandret

eller stå lodret. Brættet skal fastgøres, så katten kan anvende brættet, uden det vælter. Træsarten er ikke vigtig, men katte elsker at hvæsse kløer i blødt træ. Du kan også beklæde brættet med sisal. Kradsebrættet skal være så højt, at katten kan strække sig, når den hvæsser kløer – dvs. mindst 70 cm. Hvis katten alligevel forgriber sig på et møbel, kan du vikle alufolie omkring det sted, hvor den hvæsser kløer.

Problemer med at være alene

Hos katte ytrer problemer med at være alene hjemme sig ofte som urenlighed – f.eks. ved at katten besørger i sin ejers

Foto: Creas Image

seng, hvilket kan skyldes, at katten er angst og har søgt tryghed et sted, som dufter af ejeren.

Undertiden kommer separationsproblemer hos katte til udtryk ved, at ejerens tilbagekomst udløser høj aktivitet. Katten farer rundt i lejligheden og vælter evt. genstande på gulvet. Desuden kan katten tømme sin endetarm, hvilket sker ufrivilligt.

Det er svært at sige, hvad der er årsagen til denne adfærd. Muligvis skyldes kattens reaktion, at den har været inaktiv i en længere periode. Desuden kan kattens adfærd være delvist tillært, idet den har fundet ud af, at den på denne måde kan få ejerens opmærksomhed.

Afhængigt af deres opvækst vil nogle katte udvikle en stærk tilknytning til deres ejere, hvilket kan være en medvirkende faktor ved udvikling af problemer med at være alene. Overdreven tilknytning til ejeren kan skyldes, at katten er taget for tidligt fra sin mor. En overdrevent kontaktsøgende kat vil sove på hovedpuden sammen med ejeren om natten, og den jamrer, hvis ejeren forlader den.

For at forebygge separationsproblemer bør killingen gradvist vænnes til at være

alene. I starten behøver man dog ikke at forlade hjemmet, men kan vænne killingen til at være alene i et værelse sammen med en skål vand, dens kurv/seng og de ting, som den normalt leger med.

Overdreven soignering

Hvis en kat udsættes for en situation, som gør den utryg eller bange, og den ikke har mulighed for at flygte fra den, vil den blive frustreret. Katten kan derfor foretage overspringshandlinger, dvs. handlinger, som ikke er naturlige i den situation, som dyret er i – f.eks. at soignere sig.

Hvis denne adfærd udløses ofte gennem en længere periode, er der risiko for, at den udløses ved stadigt lavere grader af frustration og efterhånden udvikles til en tvangshandling. På denne måde kan soigneringsadfærd udvikle sig til manisk slikken med hårløse områder og evt. betændte sår til følge. Tvangshandlinger – som f.eks. overdreven soignering – er uden for viljens kontrol og kræver altid behandling hos en dyrlæge med erfaring i behandling af adfærdsproblemer.

Killinger, der er taget for tidligt fra deres mor, har desuden en øget risiko for overdrevet sutteri på f.eks. uld, puder, øreflipper eller egen hale. Dette sker i et forsøg på at få et øget suttebehov dækket.

Angst

En kat kan vise sin angst på forskellige måder. Typisk reagerer den ved at vægre sig ved at spise, gemme sig og/eller være urenlig.

Katte er vanedyr, og de knytter sig ofte meget stærkt til det sted, hvor de bor. Derfor kan en kat blive angst, hvis der sker store forandringer i hjemmet, eller familien flytter til et nyt sted. Nogle katte nægter simpelthen at flytte med og løber tilbage til det sted, familien kom fra.

Angst for fremmede katte kan ofte føres tilbage til, at katten er taget for tidligt fra dens mor og kuldsøskende, mens angst for fremmede mennesker ofte skyldes, at katten har haft for lidt kontakt med mennesker som killing.

Katte kan også vise angst ved høje lyde som f.eks. fyrværkeri og tordenvejr. Hos en uerfaren kat kan en enkelt eller nogle få traumatiske oplevelser i forbindelse med bestemte lyde være nok til, at katten fremover reagerer ved at blive angst, når den hører dem.

Hvis din kat er bange for alt eller altid er bange i bestemte situationer, som forekommer i den normale dagligdag, bør du søge hjælp hos en dyrlæge med forstand på adfærdsproblemer eller en adfærds-terapeut.

Aggression

Da katte af natur ikke er flokdyr, har de ikke ligesom hunde et helt sæt af signaler, der har til formål at hæmme aggression fra artsfæller. Hvis en kat mødes med en anden kat, som er fjendtlig, har den to muligheder: Den kan tage kampen op eller stikke af.

En kat kan optræde aggressivt ved at true – f.eks. stå med siden til på stive ben og med buet ryg, mens den hvæser. Katten har bøjet halen som et omvendt U, mens den laver hurtige, piskende bevægelser med halespiden. Katten kan også slå ud med forpoten eller gå direkte til angreb med alle klørne fremme. Der kan være mange grunde til, at katten optræder aggressivt, f.eks.:

Mangelfuld socialisering: Hvis katten ikke har haft kontakt med mennesker i de første 12 leveuger, vil den senere i livet ikke acceptere mennesker som nogle, den kan knytte sig til. I stedet vil katten forsøge at undgå kontakt. Hvis man går hen til katten, vil den sige "hold dig væk" ved at true. Hvis dette ikke respekteres, og katten ikke kan komme væk, kan den gå til angreb.

Angst: Hvis katten føler sig meget trængt, vil den vise tegn på angst. Katten vil have "store øjne" med stærkt

udvidede pupiller – og ører og knurhår vil være lagt tilbage. Desuden kan katten trykke sig mod jorden og hvæse. Samtidig vil dens pels være rejst, så den stritter. Hvis katten bliver trængt op i en krog, vil den forsvare sig ved at gå til angreb.

Kamp om territorium: Når en kat befinder sig på den centrale del af sit eget territorium, kerneområdet, vil den optræde aggressivt over for fremmede katte af sit eget køn, som nærmer sig, og forsøge at jage dem væk. Hvis katten derimod kommer uden for sit eget område, vil den møde samme fjendtlighed fra den kat, som hører til der. Derfor kan man nogle gange se to katte jage hinanden frem og tilbage mellem deres respektive territorier.

Hvis man har flere katte, der ikke er vokset op sammen, vil de ofte dele rummene i huset op mellem sig, så de i nogen grad undgår kontakt med hinanden. Hvis du har flere katte, som helst vil undgå hinanden, bør du derfor sætte hylder op til dem. Det giver kattene flere flugtmuligheder og steder, hvor de kan få lov at være i fred. Katte, som ikke kan enes, bør holdes adskilt, når de ikke er under opsyn.

Instinktiv reaktion under leg: Når man kæler eller leger med sin ellers fredelige kat, kan den pludselig optræde aggressivt – f.eks. når den kommer til at ligge på ryggen, og man berører den på brystet eller bugen. Der er mange katte, der ikke tolererer dette, men som et lyn får alle kløerne frem og forsøger at bide. Dette er en naturlig forsvarsreaktion, som ligger dybt hos katten og udløses instinktivt. I naturen kan denne reaktion betyde forskellen mellem liv og død – f.eks. hvis katten bliver angrebet af en ræv og ikke kan komme væk.

Smerter: Hvis en kat føler smerte ved berøring, vil den naturligvis forsøge at undgå, at man berører den. Hvis man alligevel gør det, kan katten optræde aggressivt som en naturlig afværgereaktion. Hvis katten pludselig begynder at optræde aggressivt, når den berøres bestemte steder, er det derfor nærliggende at antage, at kattens reaktion skyldes, at den har smerter. Derfor skal den omgående undersøges hos dyrlægen. Når katten er behandlet for sine smerter, vil den aggressive adfærd normalt ophøre, men i nogle tilfælde kan den fortsætte – simpelthen fordi katten har lært at reagere på denne måde, hvis den ikke ønsker kontakt.

Omdirigeret aggression: Denne form for aggression kan optræde, når der er et eller andet, som skræmmer katten eller er ubehageligt for den, og den ikke kan fjerne sig eller jage det væk – f.eks. en fremmed kat, som går rundt ude i haven. Dette vil gøre katten frustreret, og der skal meget lidt til, før den reagerer aggressivt. Katten kan derfor gå til angreb på andre individer, som er i nærheden – f.eks. ejeren eller andre katte i familien.

Lad være at straffe katten, hvis den optræder aggressivt – det vil blot gøre problemet værre. Forsøg i stedet at finde ud af, i hvilke situationer katten reagerer på denne måde, så du kan undgå dem. Dette kan give en idé om årsagen til kattens adfærd og vil være til hjælp, når du op søger dyrlægen eller adfærdsterapeuten for at få at vide, hvad du skal gøre.

Angreb på ejerens hænder og fødder

Katte har et meget stærkt jagtinstinkt, og de vil gennem leg forsøge at få afløb for deres behov for at jage, selvom deres ejere giver dem mad nok.

Især indekatte kan blive understimulerede, da de ikke har samme mulighed for at jage som udekatte. Disse understimulerede katte kan gå til angreb på alt, som bevæger sig – f.eks. ejerens hænder og fødder.

Hvis din kat angriber dine fødder eller hænder, skal du straks afbryde kontakten og gå væk. Du skal desuden sørge for, at katten har nogle solide legeting, som den kan jage, gribe, bide i og kaste op i luften. Specielle legeting til katte kan fås hos enhver dyrehandel – f.eks. ting som kan rulle hen ad gulvet, hænger og dingler i en snor eller vifter for enden af en bøjelig stang.

Du kan også undgå understimulering ved at anskaffe to katte fra samme kuld, så de kan lege jagtlege med hinanden.

Vægning ved at spise og kræsenhed

Hvis en kat er utryg eller bange, kan den holde op med at spise. Det kan f.eks. ske, hvis katten anbringes i uvante omgivelser. Normalt vil katten dog begynde at spise, når den har vænnet sig til stedet.

Mange familiekatte er kræse. De kan helt nægte at spise en bestemt type mad, mens de villigt spiser en anden type. Desuden kan de pludselig nægte at spise den mad, som de plejer at få – simpelt hen fordi de kræver kostforandring.

Vær opmærksom på, at kattens kræsenhed oftest er tillært. Den ved, hvad den vil have, og den vil hurtigt lære, at den kan få dig til at kræse for sig med godbidder, hvis den nægter at spise sin sædvanlige mad.

Derfor er det en god idé at finde frem til nogle forskellige typer og fabrikater af kvalitetskattemat, som katten godt kan lide – og jævnligt veksle mellem dem. Desuden bør du være tilbageholdende med at give katten godbidder mellem måltiderne.

Spisevægring kan også skyldes sygdom, så hvis katten vedvarende nægter at spise, bør du få den undersøgt hos dyrlægen.

Potteplanter

Katte bruger megen tid på at holde sig rene. Når de slikker sig, kommer de til at sluge mange hår. Disse hår samler sig til boller i maven på kattene. For at skille sig af med hårbollerne spiser katte græs, hvorefter de kaster op.

Hvis din kat ikke har adgang til græs, kan den finde på at spise hjemmets potteplanter. Dette kan være farligt for katten.

Der er en lang række stue- og haveplanter, som er giftige for katte. Det gælder blandt andet: påskelilje, tobak, tomat, vintergæk, lupiner, nerie, hyacint, blå anemone, engblomme, guldragn, gyvel, lilje, julestjerne, kærlighedstræ (filodendron), elefantøre (caladium), laurbær, efeu (vedbend), azalea, rododendron, sigøjnerblad (dieffenbachia), alpeviol (cyclamen), mistelten, kristtjørn, hawaii-blomst (hibiscus), ærteblomst, ridder-spore og sømandstrøst (aglaonema).

Tegn på forgiftning kan være, at katten savler, ofte kaster op eller får diarré eller kramper. Hvis din kat opfører sig på denne måde, bør du straks kontakte en dyrlæge.

Den sikreste måde at undgå forgiftning på er ikke at have de planter, der er giftige for katten. Hvis katten har adgang til kattegræs, er der naturligvis mindre risiko for, at katten forgriber sig på en af de giftige planter.

Alle katte bør have kattegræs, men det er især vigtigt for indekatte. Kattegræs kan købes i mange supermarkeder og dyrehandler samt hos blomsterhandlere og gartnere. Du kan også selv så kattegræsset. Hvedekorn sås i små bakker. Græsset er klar til katten, når de grønne spirer er ca. 10 cm lange.

Husk!

Hvis din kat pludselig ændrer adfærd, og du ikke kan finde årsagen, bør du kontakte din dyrlæge.

Hjælp de nødstedte katte

Hver eneste dag kommer killinger og katte i nød. Du kan med en donation være med til at redde dem og få dem ud i nye hjem. Samtidig er du også med til at sikre information om kattes adfærd og behov, der kan forhindre, at flere katte kommer i nød.

Kom med i Dyrenes Beskyttelse

Du kan blive medlem af Dyrenes Beskyttelse for under 1 kr. om dagen. Gå ind på www.dyrenesbeskyttelse.dk/fast-stotte.

Du kan også sende en SMS med teksten **ringop** til **1277**, så ringer vi dig op og fortæller om mulighederne.

Støt arbejdet

Katte, der kommer til vores internater, bliver dyrlægeundersøgt, vaccineret, orme-behandlet, passet og plejet, før de kommer ud i nye hjem. Hjælp dem ved at sende en SMS med teksten **kat** til **1277**, så støtter du med 100 kr.

Du kan læse om andre støttemuligheder på www.dyrenesbeskyttelse.dk/stot

Dyrenes Beskyttelse er en privat forening, der hjælper dyr i nød, stopper overgreb mod dyr og kæmper for et respektfuldt og bæredygtigt forhold mellem dyr, mennesker og natur. Vi er helt afhængige af opbakning og økonomisk støtte fra private, for at vi kan hjælpe de mange danske dyr, der har brug for det.

**DYRENES
BESKYTTELSE**

